

indtrængende Opfordring fra Venstres Hovedbestyrelse om at overtage Kresen her ved det tilstundende Folketingsvalg for at bevare den for Demokratiet.

Torben holdt sig udenfor Samtalen. Han sad stille i sit Sofahjørne med Hånden under Kinden og hørte ikke engang, hvad der blev talt om. Han tålte ikke flere stærke Indtryk. Tankerne vilde igen tilbage til Ensomheden og det tilvante Mørke. De var svimle af det store Fremtidsblå, der så pludselig havde kastet sit Lys over ham; de trykkede sig ligesom løsslupne Duer, der sidder omkring det åbnede Slag: lysblændede, rådvilde og forskræmte.

Længe kunde han alligevel ikke tie med den store Nyhed. Han så op og sagde:

„Ved De, Pastor Vestrup, hvorfor Professor Hagen er kommen her? Tænk Dem . . .“

Men han fik det ikke sagt. Tankerne gik istå.

„Sig du det selv, Asmus!“ sagde han og strøg sig over Panden.

Mads Vestrup skottede tavs og mistroisk fra den ene til den anden under Professorens Fortælling; han var ikke sikker på, om det ikke var et Forsøg på at have ham tilbedste. Selv da han forstod, at det var Alvor, sagde han ikke meget. Noget i den Tone, hvori denne Videnskabens nye Sejr over Døden blev forkyndt, fik ham til at slå Øjnene ned.

Han sagde blot, vendt mod Torben, at dersom det virkelig var Vorherres Hensigt at gøre ham rask, vilde mange der på Egnen glæde sig derover og takke den himmelske Fader derfor.

„Hans Miskundhed er det jo dog, der udretter det altsammen“.

Asmus Hagen forstod godt, at der blev tilkastet ham en Handske. Men som den fede Præst sad der med Hænderne foldede over Brystet og med Fødderne i de klodsede Ankelsko væltet om på Siden, sådan at Sålerne vendte mod hinanden, gjorde han udelukkende et komisk Indtryk på ham, — det var jo den genopstandne Anders Tikøb. Han fandt det derfor ikke Umagen værd at svare ham; men han kunde ikke dy sig for at drille ham lidt.

„Det glæder mig, at De siger det. Forleden læste jeg nemlig, at en anden Præst havde kaldt Lægegerningen for Djævelens Værk“.

Mads Vestrup løftede sit tunge Hoved.

„Men hvad mener De selv derom?“